

Spm. nr. 483.

8) Til *arbejdsministeren* af:

Ole Bernt Henriksen (KF):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange sider love og bekendtgørelser m.v. arbejdsgivere og ansatte skal kende for at kunne følge arbejdsmiljølovens regler?«

Skriftlig begrundelse

Det er oplyst, at det drejer sig om 3.000 sider, hvilken mængde må anses at være alt for stor til, at nogen har mulighed for at sætte sig ind i og kende de pågældende regler.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg er ikke i stand til at give hr. Ole Bernt Henriksen det nøjagtige antal sider lovstof, som en arbejdsgiver eller ansat skal kende for at kunne overholde arbejdsmiljølovgivningen. Det antal regler, der eksisterer, vedrører jo ikke hver enkelt virksomhed her i landet, men er netop differentieret efter den enkelte virksomheds art ud fra et ønske om at give virksomheden et så præcist og målrettet regelmateriale som muligt. Bl.a. derfor har arbejdsmarkedets parter siden århundredskiftet haft en endog særdeles væsentlig indflydelse på regeldannelsen på området.

Under den debat, som jeg omtalte vi havde her i Folketinget den 18. marts 1982, lovede jeg i øvrigt, at jeg ville gennemføre en kritisk gennemgang af de eksisterende arbejdsmiljøregler med henblik på at fjerne sådanne bestemmelser, som tiden er løbet fra. Den lovede sanering falder helt i tråd med arbejdsmiljølovens opbygning og system. Ved udfyldningen af arbejdsmiljøloven valgte man netop for overskuelighedens skyld et system bestående af få generelle regelsæt, de såkaldte hovedbekendtgørelser, som på tværs af brancheskel i princippet skal omfatte alle arbejdsforhold. Yderligere regler for specifikke brancher, fag, faglige områder eller særlige teknologiske spørgsmål kan fastsættes i så få detailbekendtgørelser som muligt og i øvrigt i anvisninger fra Arbejdstilsynet i praktisk og lettilgængelig form.

Den enkelte arbejdsgiver eller ansatte behøver således hverken i dag eller for fremtiden at have kendskab til samtlige arbejdsmiljøregler, men kan nøjes med at kende de relativt få generelle regler og de enkelte speci-

elle regler, som måtte gælde for det pågældende område.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg takker for svaret, men ministeren slipper virkelig ikke så let gennem dette. Jeg har ladet mig fortælle, at det drejer sig om 3.000 sider. Når ministeren nu siger, at den enkelte virksomhed ikke behøver at kende alle reglerne, er det da rigtigt, men jeg vil da føle, at arbejdsmarkedspolitiske ordførere og miljøordførere burde kende dem. Jeg har en fornemmelse af, at vi er meget langt ude, når selv meget flittige lovgivere ikke har mulighed for at sætte sig ind i de retsregler, som afledes af en bemyndigelseslov. Jeg vil derfor være glad, hvis ministeren vil bidrage til en sanering, en endog meget kraftig sanering, og jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren: hvornår kan vi forvente denne sanering? Hvornår har ministeren taget initiativ til at sætte den i gang?

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Enten vil man det universelle eller også vil man det specifikke i denne sag. Enten vil man have ét stort, fælles regelsæt, som alle skal kunne slå op i vedrørende deres specielle virksomhed, eller også satser man – måske også under indtryk af praktiske hensyn, som jeg ikke skal belaste denne diskussion med – på at udarbejde regelsæt, som alene tager sigte på en bestemt branches specielle forhold.

Ved arbejdsmiljølovens udfyldning har vi valgt at give så få generelle regler som muligt og så til gengæld udforme de konkrete detailbekendtgørelser sådan, at de lige netop passer til den bestemte branches behov. Og det er ikke noget, Arbejdstilsynet sidder og laver på egen hånd; det er noget, der formes i branchesikkerhedsråd og efterfølgende i Arbejdstilsynet, idet hovedprincippet i arbejdsmiljøloven er, at parterne selv på den enkelte arbejdsplads, i den enkelte branche og i samfundet som helhed skal kunne løse deres egne arbejdsmiljøproblemer. Det gør selvfølgelig, at det samlede regelsæt kan blive ganske omfattende, men jeg synes ikke, det er ubetyggende, at ikke ethvert folketingsmedlem har kendskab til samtlige de regler, der gælder for samtlige de konkrete arbejdsforhold, der kan tænkes her i landet.